

РЕШЕНИЕ

№ 1354

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10946** по описа за **2023** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл.63 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба на В. К. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу решение от 01.09.2023г по НАХД № 6035/2022 г. по описа на СРС, НО, 21 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 200 от 30.11.2021г, издадено от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С., с което на Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000лв на основание чл.134, ал.2 от Закона за храните за нарушение на чл.2 във вр. чл.16, ал.1 и ал.3, чл.23, ал.2, чл.25 и чл.33, ал.4 от Наредба № 2 от 20.01.2021 година за специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, както и към храни предлагани при организирани мероприятия на деца и ученици (Наредбата).

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като невярно, непълно и постановено без да са допуснати и изслушани показанията на поисканите от него свидетели. Претендира да му бъдат присъдени всички съдебни разноски и да бъдат отхвърлени прекомерните претенции на административния орган за разноски, тъй като той бил защитаван от назначени от него юрисконсулти, а не бил наел външни такива.

Ответникът Директорът на ОДБХ – С., чрез адв.Б., моли съда да остави в сила обжалваното решение като правилно и законосъобразно. Претендира разности съобразно представения списък.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, IV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. С него правилно е установено, че на 21.09.2021г служителите на ОДБХ-С., отдел „Контрол на храните и граничен контрол“ д-р А. Т. и инж. В. Д. извършили проверка на ученически стол-кетъринг в [населено място], район „Студентски“,[жк], 8-мо СУ „В. Л.“, стопанисван от гражданско дружество по 33Д „Здравословно ученическо хранене“, ЕИК [ЕГН], с управител В. К. Г., който не бил в обекта, но бил повикан от свои служители и присъствал на проверката. Същата установила в обекта наличието на храни, които не отговарят на изискванията за безопасност и качество - бял хляб с L 3 23.09.2021 г., произведен за „Л. България ЕООД енд КО" КД, който не е по утвърден стандарт; кашкавал „Р.“ с L080821, произход „Маклер Комерс" ЕООД с BG1712050, който не е по стандарт БДС 14:2010; кисело мляко, вложено за направа на таратор, с произход „Маклер Комерс“ ЕООД, което не е по стандарт БДС 12:2010; рафинирано слънчогледово олио „Т.“-5 л., което не е по браншови стандарт и лютеница „Традиционна“ - 5 кг., която не е по браншови стандарт. При пристигането на В. Г. възникнало напрежение, затова проверяващите му връчили екземпляр от констативен протокол № 0007008 от 21.09.2021г и покана за съставяне на АУАН - такъв бил съставен с № 0000027 от 29.09.2021г за нарушение на член 2, вр. чл.16, ал.1 и ал.3, чл.23, ал.2, чл.25 и чл.33, ал.4 от Наредбата. Въз основа на него било издадено обжалването НП.

Против него жалбоподателят подал жалба до СРС, с която на първо място заявил, че прави своите бележки към АУАН, тъй като не знаел как да възрази. Счита, че при извършената в обекта проверка е извършена голяма неправда спрямо него, тъй като той не присъствал и инспекторите нахлули без предупреждение. Те открили нестандартни храни само на масата и в кошчето за болкук, а сужителите му били силно стресирани и не могли да обяснят, че тези храни са за изхранване само на персонала на на училищния стол, а не се влагат при изхранването на децата. Храните, които се влагали в изхранването на децата били в склада, но той не бил проверен от инспекторите – те били подведени от некомпетентните обяснения на персонала и не си свършили работата както трябва. Когато той пристигнал в обекта АУАН вече бил съставен и му се поднесъл за подпис, без да му искат обяснения, а той не могъл да разбере техния ръкописен текст, който въобще не личал на връчения му екземпляр. Направило му впечатление, че актът за нарушение му е написан като физическо лице, а не като управител на гражданското дружество, в което отговорността била

споделена, а сега била изцяло негова. Направил е искане за разпит като свидетел на негова служителка, която в съдебно заседание не се явява, защото, според жалбоподателя, трябвало да изхранва децата от училището.

Посочената фактическа обстановка е била възприета от въззивната инстанция, която е намерила, че процесните АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица, установено от Заповед № 3419 от 02.11.2020г и Заповед № ВР-6 от 28.06.2021г на Изпълнителния директор на БАБХ; при спазване на предвидените в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове и без допуснати нарушения. Излага мотиви, че на основание чл.16, ал.3 от Наредбата предлаганият в обекта кашкавал трябвало да е произведен в съответствие със стандарт БДС 14:2010; на основание чл.16, ал.1 от Наредбата предлаганото в обекта кисело мляко трябва да е произведено в съответствие със стандарт БДС 12:2010; на основание чл.23, ал.2 от Наредбата слънчогледовото масло трябвало да е произведено по браншови стандарт и на основание чл.25 от Наредбата хлябът трябвало да е произведен по утвърден стандарт, каквито изисквания по отношение на тези предлагани в обекта продукти не били спазени. Съдът е приел за недоказани твърденията на жалбоподателя, че храните са били предназначени за лична консумация от персонала и че са били извадени от боклука. Посочил е още, че нарушението е извършено умишлено като деецът е съзнавал общественоопасния му характер и е целял настъпването на общественоопасните последици и същото не представлява маловажен случай по смисъла на член 28 от ЗАНН, тъй като храните са предназначени за консумация от деца. Наложена глоба е в минималния размер, предвиден в член 134, ал.2 от ЗХ, и е съобразена с обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път.

Несъгласен с изводите на районния съд е останал касационният жалбоподателят и на първо място посочва, че издаденият му АУАН №0000027/29.09.2021 г., Констативен протокол № 0015018/27.09.2021 г. и Констативен протокол № 0015024/ 29.09.2021 г. си противоречат взаимно, а общо противоречат на материалния закон. В тях се констатира нарушение и се наказва „Здравословно ученическо хранене" Д., в което в съдружие са общо 5 фирми. Освен това не била спазена процедурата при извършената проверката, която била в отсъствие на жалбоподателя, но въпреки това били разпитани неговите изплащени служители, които не са знаели какво да отговорят, заради създадения от проверката хаос, но това не бил взето предвид от районния съд. Възражава, че АУАН му бил съставен на него като физическо лице, тъй като бил един от управителите на гражданското дружество и отговорността трябвало да се разпреди между 5-те съставлящи го фирми. След като това не било извършено, то констативните протоколи и съставения АУАН били непълни и нищожни. За да установи неяснотата и неверността на констатациите в протоколите и в АУАН изисква той да бъде разпитан, а също и неговата служителка, което било отказано от районния съд. Претендира и присъждане на обезщетение от 1000лв за претърпени голям стрес, голямо притеснение и уплаха от неправилно проведената проверка от инспекторите на ОДБХ - С. град.

Ответникът по касационната жалба я оспорва, като посочва, че в постановеното съдебно решение не е допуснато нито едно нарушение на материалния закон, нито е налице нарушение на съдопроизводствените правила, както се твърдяло в касационната жалба. Продължава, че въззивният съд е анализирал и обсъдил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, установил е правилно фактическата обстановка, към нея е приложил съответния закон и е

формирал обосновани и правилни правни изводи. Към приетото за установено от районния съд нарушение правилно той не е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като предоставените за консумация храни на деца, като неотговарящи на нормативно определените стандарти представляват пряк риск за увреждане на тяхното здраве. Счита и че безспорно са изяснени както фактите по извършеното нарушение, така и личността на нарушителя, посочена е законовата разпоредба, въз основа на която е определена санкцията.

Касационната инстанция намира, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районният съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, налагащи в съответствие с чл. 209 от АПК отмяна на акта – фактическата обстановка, от която се установява извършване на нарушението е била изяснена в пълнота, като са изслушани и обсъдени подробните и безпротиворечиви показанията на свидетеля актосъставител и е попълнена административната преписка. От всички тях се установява, че в поверявания обект е установено наличието на храни, които не отговарят на изискванията за безопасност и качество - бял хляб с L 3 23.09.2021 г., произведен за „Л. България ЕООД енд КО" КД, който не е по утвърден стандарт; кашкавал „Р." с L080821, произход „Маклер Комерс" ЕООД с BG1712050, който не е по стандарт БДС 14:2010; кисело мляко, вложено за направа на таратор, с произход „Маклер Комерс" ЕООД, което не е по стандарт БДС 12:2010; рафинирано слънчогледово олио „Т."-5 л., което не е по браншови стандарт и лютеница „Традиционна" - 5 кг., която не е по браншови стандарт и за това е съставен констативен протокол № 0007008 от 21.09.2021г. Въз основа на него е съставен АУАН с № 0000027 от 29.09.2021г за нарушение на чл. 2 вр. чл.16, ал.1 и ал.3, чл.23, ал.2, чл.25 и чл.33, ал.4 от Наредбата, връчен лично на нарушителя, който собственооръчно е възразил срещу „начина на третиране на констатираните храни“. Ето защо касационната инстанция намира за неоснователно възражението му, че той не могъл да се защити срещу издадения му акт за установяване на нарушение, с каквато възможност не само е разполагал, но и я упражнил. Поради това е правилен извода на районния съд, че при издаване на АУАН и на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като и двата акта съдържат всички изискуеми реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и са спазени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

На следващо място въззивният съд е разгледал в решението си всички направени пред него възражения, произнесъл се е по тях и ги е намерил за неоснователи. Не е нарушено правото на защита на касационния жалбоподател и пред съда, възражението на когото в обратния смисъл е неоснователно – единствената причина да не бъде разпитан посочения от него свидетел е недовеждането му в съдебно заседание, а съдът е приключил съдебното следствие при изричните изявления на страните, че нямат други доказателствени искания. Изложените мотиви се споделят изцяло от настоящата съдебна инстанция, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Касационната инстанция намира за неоснователно и направеното от жалбоподателя възражение, че санкцията му е наложена само на него, а тя трябва да се разпредели между петте дружества, които са се обединили в гражданско дружество по Закона за задълженията и договорите. Разпоредбата на чл.361, ал.1 от ЗЗД предвижда, че ако не е уговорено друго, печалбите и загубите се разпределят между съдружниците

съразмерно с техния дял, като това зависи от вътрешните им отношения, уредени с договора за създаване на гражданското дружество. Доколкото то не е самостоятелно юридическо лице и не подлежи на регистрационен режим в АВ – Търговски регистър и ретистъра на юридическите лица с нестопанска цел, то договърът за създаването му не е общодостъпен, т.е. не е известен на проверяващите лица и поради това за тях няма задължение да съобразяват своите действия с вътрешните отношения на съдружниците, които са задължителни само между тях. Ето защо са законосъобразни фактическите действия на проверяващите по установяване, че жалбоподателят е натовареното лице да представлява гражданското дружество и да извършва фактическите действия по ръководство, експлоатация и организация дейността на ученически стол, поради което при констатираните нередовности законосъобразно е ангажирана неговата лична отговорност. Как тази отговорност ще бъде разпределена между него и останалите съдружници е въпрос на договорените им отношения, които стоят извън предмета на настоящия съдебен спор.

Неоснователни са и оплакванията на жалбоподателя, че съставените констативен протокол № 0015018/27.09.2021 г. и констативен протокол № 0015024/ 29.09.2021 г. си противоречат взаимно, а общо противоречат на материалния закон, тъй като те са редовно съставени и удостоверяват извършени действия по установяване на валидното упълновоощаване и обема права, предоставени от жалбоподателя на лицето Н. П. Г., на когото редовно са връчени книжа – процесния АУАН и такива по предприети последващи действия от проверяващите органи.

Касационната инстнация намира, че е извън предмета на делото направеното от жалбоподателя искане, като насрещен иск, за присъждане на обезщетение от 1000лв за претърпени неимуществени вреди, за което той разполага с възможност да предяви иск, но подобна претенция се заявява по правилата за предявяване на иск в отделен исков процес и не подлежи на разглеждане в настоящото производство, развиващо се по реда на ЗАНН. Законосъобразно районният съд не я е разгледал.

По изложените мотиви, не се установиха касационни основания по чл.209 от АПК за отмяна на обжалваното решение, същото като законосъобразно, мотивирано и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора ответникът по касация има право на съдебни разноски, които претендира съгласно представения списък – адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв, за което са представени доказателства за изплащането му, което е в минимален размер и съответства на осъществената активна процесуална защита. Ето защо съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че той не дължи разноски, защото са прекомерни по смисъла на чл. 63д, ал.2 от ЗАНН и следва да бъде осъден да ги заплати.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.09.2023г, постановено по НАХД № 6035/2022 г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав.

ОСЪЖДА В. К. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – С. сумата от 1000лв за съдебни разноски пред настоящата

инстнация.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.